

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

28. aprill 2015*

Dumping — Muu hulgas Venemaalt pärit ferrosiliitsiumi import — Osaline vahepealne läbivaatamine — Dumpingumarginaali arvutamine — Asjaolude muutus — Püsivus

Kohtuasjas T-169/12,

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), asukoht Tšeljabinsk (Venemaa),

Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), asukoht Novokuznetsk (Venemaa),

esindaja: advokaat B. Evtimov,

hagejad,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: J.-P. Hix, keda abistasid advokaadid G. Berrisch ja A. Polcyn, seejärel G. Berrisch ja *barrister* N. Chesaites, ja lõpuks advokaat D. Gerardin,

kostja,

keda toetavad

Euroopa Komisjon, esindajad: H. van Vliet, M. França ja A. Stobiecka-Kuik, hiljem M. França, A. Stobiecka-Kuik ja J.-F. Brakeland,

ja

Euroalliages, asukoht Brüssel (Belgia), esindajad: advokaadid O. Prost ja M.-S. Dibling,

menetlusse astujad,

mille ese on nõue tühistada nõukogu 16. jaanuari 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 60/2012, millega lõpetatakse muu hulgas Venemaalt pärit ferrosiliitsiumi impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastaste meetmete osaline vahepealne läbivaatamine vastavalt määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõikele 3 (ELT L 22, lk 1), osas, milles see puudutab hagejaid,

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees M. E. Martins Ribeiro, kohtunikud S. Gervasoni ja L. Madise (ettekandja),

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades kirjalikus menetluses ja 28. märtsi 2014. aasta kohtuistungil esitatut,
on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- 1 Euroopa Liidu dumpinguvastased alusnormid sisalduvad nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51, parandus ELT 2010, L 7, lk 22, edaspidi „algmäärus”), mis asendas nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), muudetud redaktsioonis.
- 2 Algmääruse artiklis 2 on esitatud eeskirjad, mille alusel määratakse kindlaks dumpingu olemasolu. Algmääruse artikli 2 lõigetes 11 ja 12 on käsitletud dumpingumarginaalide olemasolu väljaselgitamist uurimisperioodi jooksul. Algmääruse artikli 2 lõike 12 kohaselt on „[d]umpingumarginaal [...] summa, mille võrra normaalväärtus ületab ekspordihinna”.
- 3 Algmääruse artikli 11 lõikes 3 on sätestatud vahepealse läbivaatamise menetlus. Selle sätte kohaselt:

„Kui see on põhjendatud, võib meetmete jätkuva rakendamise vajaduse samuti läbi vaadata kas komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel või, kui lõpliku meetme kehtestamisest on möödunud kohane aeg, milleks on vähemalt üks aasta, siis eksportija, importija või ühenduse tootjate taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust.

Vahepealne läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik, et korvata dumpingut, ja/või selle kohta, et meetme kõrvaldamisel või muutmisel kahju tõenäoliselt ei jätku või ei kordu või et olemasolevast meetmest ei piisa või enam ei piisa kahju tekitava dumpingu korvamiseks.

Käesoleva lõike alusel uurimist läbi viies võib komisjon muu hulgas kaaluda, kas dumpingut ja kahju asjaolud on oluliselt muutunud või kas olemasolevad meetmed toovad soovitud tulemusi artikli 3 alusel varem kindlaks tehtud kahju kõrvaldamisel. Selles suhtes võetakse lõpliku otsuse tegemisel arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid.”

- 4 Algmääruse artikli 11 lõikes 9 on sätestatud:

„Kui asjaolud ei ole muutunud, rakendab komisjon kõikides käesoleva artikli kohaselt läbiviidavates läbivaatamise või tagasimaksmise uurimistes sama meetodikat nagu tollimaksu kehtestamise põhjustanud uurimises, võttes nõuetekohaselt arvesse artiklit 2, eriti selle lõikeid 11 ja 12, ning artiklit 17.”

Vaidluse taust

- 5 Hagejad – Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) – on Venemaal asuvad äriühingud, mis tegelevad terase ja raua tootmisel kasutatava sulami ferrosiliitsium tootmisega. RFA International, LP (RFAI) on hagejatega seotud ettevõtja. Kanadas asuva ja Šveitsis tütarettevõtjat omava RFAI ülesanne on hagejate kaupade müük liidus.

- 6 Pärast Liaison Committee of the Ferro-Alloy Industry (Euroalliages) esitatud kaebust võttis Euroopa Liidu Nõukogu 25. veebruaril 2008 vastu määruse (EÜ) nr 172/2008, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist, Egiptusest, Kasahstanist, endisest Jugoslaavia Makedoonia Vabariigist ja Venemaalt pärit ferrosiliitsiumi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse nimetatud impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 55, lk 6, edaspidi „esmane määrus”). Esmase määruse artikli 1 kohaselt kohaldatakse hagejate toodetud kaupade vaba netohinna suhtes ühenduse piiril enne tollimaksu tasumist lõplikku dumpinguvastast tollimaksu määras 22,7%.
- 7 Hagejad esitasid 30. novembril 2009 algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel osalise vahepealse läbivaatamise algatamise taotluse, mis käsitles üksnes dumpingut. Oma taotluses väitsid hagejad, et asjaolud, mille alusel esmane määrus vastu võeti, on muutunud ja et need muutused on püsivad.
- 8 27. oktoobril 2010 avaldas Euroopa Komisjon teate muu hulgas Venemaalt pärit ferrosiliitsiumi impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete osalise vahepealse läbivaatamise kohta (ELT C 290, lk 15), mis käsitles üksnes dumpingut. Läbivaatamisega seotud uurimine hõlmas ajavahemikku 1. oktoober 2009 kuni 30. september 2010 (edaspidi „läbivaatamisega seotud uurimisperiood”).
- 9 Hagejad selgitasid 12. jaanuari 2011. aasta kirjas komisjonile selle kontserni ülesehitust, millesse nii nemad kui ka RFAI kuuluvad, ja 24. märtsi 2011. aasta kirjas vahepealse läbivaatamise taotluses mainitud asjaolude muutuse püsivust.
- 10 Komisjon saatis 28. oktoobril 2011 hagejatele dokumendi, mis sisaldas olulisi asjaolusid ja kaalutlusi, mille põhjal ta kavatses anda soovitus lõpetada vahepealne läbivaatamine ilma esmase määrusega kohaldatud dumpinguvastaseid meetmeid muutmata (edaspidi „üldist teavet sisaldav dokument”). Dokumendis tõi komisjon esiteks välja dumpingumarginaali arvutuse ja summa uurimisperioodil, ja teiseks märkis, et asjaolude muutust, millele hagejad vahepealse läbivaatamise taotluses tuginesid, ei saa käsitada püsivana.
- 11 Hagejad esitasid 14. novembril 2011 komisjonile oma märkused üldist teavet sisaldava dokumendi kohta.
- 12 Osalise vahepealse läbivaatamise tulemusel võttis nõukogu 16. jaanuaril 2012 vastu rakendusmääruse (EL) nr 60/2012, millega lõpetatakse muu hulgas Venemaalt pärit ferrosiliitsiumi impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastaste meetmete osaline vahepealne läbivaatamine vastavalt määruse nr 1225/2009 artikli 11 lõikele 3 (ELT L 22, lk 1, edaspidi „vaidlustatud määrus”). Selle määruse jaotises „2. Muutunud asjaolude püsiv laad” uuris nõukogu, kas asjaolude muutus, millele hagejad üksnes dumpingut puudutanud vahepealse läbivaatamise taotluses tuginesid, on püsiv ja kas seetõttu on õigustatud kehtestatud meetmete taseme langetamine või nende kehtetuks tunnistamine.
- 13 Esiteks meenutas ta, et liidu institutsioonidel on algmääruse artikli 11 lõike 3 sätetel põhinevas olemasolevate meetmete jätkuva rakendamise vajaduse läbivaatamismenetluses lai kaalutusõigus, mis hõlmab võimalust hinnata asjaomaste eksportijate hinnapoliitika arengut tulevikus. Seejärel märkis ta, et seda konteksti silmas pidades tuleb käesolevas asjas hinnata hagejate argumente, mille kohaselt on nende olukorraga seotud asjaolud püsivalt muutunud.
- 14 Teiseks pidas nõukogu hagejate väidetud asjaolude muutuse püsivuse kontrollimisel kõigepealt esiteks vajalikuks selgitada liidu institutsioonide kaalutlusi seoses küsimusega, kas hagejad võisid läbivaatamisega seotud uurimisperioodil jätkata dumpingut liidu turul, ja teiseks leidis selle tulemusel, et dumpingumarginaal oli läbivaatamismenetluse vältel „ligikaudu 13%”. Teiseks uuris nõukogu hagejate erinevaid argumente nende viidatud asjaolude muutuse väidetava püsivuse kohta. Uurimise lõpul järeldas ta vaidlustatud määruse jaotises „2.5 Järeldus: muutunud asjaolude püsiva laadi kohta ei ole piisavalt tõendeid” esitatud põhjenduses 54, et puuduvad piisavad tõendid, mis näitaks, et kõnealuste asjaolude muutus on püsiv, ning et seetõttu oleks kehtestatud tollimaksu alandamine

enneaegne ja seega põhjendamatu. Lisaks sellele järeldusele märkis nõukogu nähtuvalt vaidlustatud määruse põhjendustest 38 ja 40 sõnaselgelt, et olenemata sellest, milline oli dumpingumarginaal läbivaatamisega seotud uurimisperioodil, ei olnud „niikuinii” küllaldasi tõendeid, et käsitada sellele marginaalile vastavat summat läbivaatamisega seotud uurimisperioodil püsivana. Seetõttu otsustas nõukogu vaidlustatud määruse artiklis 1, et esimeses määrukses kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu määra ei tule muuta.

- 15 Samaaegselt vahepealse läbivaatamise taotlusega esitas RFAI algmääruse artikli 11 lõike 8 alusel taotlused tasutud dumpinguvastase tollimaksu tagasimaksmiseks. Tagasimaksmise taotlused puudutasid 1. oktoobri 2008 ja 30. septembri 2010 vahele jäävat ajavahemikku. Komisjon jagas uurimisperioodi, millega seoses tagasimaksmist taotleti, kaheks: 1. oktoobrist 2008 kuni 30. septembrini 2009 (edaspidi „uurimise esimene periood”) ja 1. oktoobrist 2009 kuni 30. septembrini 2010 (edaspidi „uurimise teine periood”). Uurimise teine periood kattus läbivaatamisega seotud uurimisperioodiga.
- 16 9. novembril 2011 teavitas komisjon hagejaid oma järeldustest uurimise esimest perioodi puudutavate tagasimaksetaotluste kohta. Seoses uurimise teise perioodiga palus komisjon hagejatel uuesti tutvuda vahepealse läbivaatamise raames koostatud üldist teavet sisaldava dokumendiga.
- 17 Hagejad palusid 26. jaanuari 2012. aasta e-kirjas, et neile edastataks dumpingumarginaali arvutus, mida on mainitud vaidlustatud määrukses. Komisjon vastas sama päeva e-kirjas, et ta saadab neile selle arvutuse üksikasjad uurimise teist perioodi puudutavate tagasimaksetaotluste raames.
- 18 6. juunil 2012 edastas komisjon hagejatele tagasimaksetaotluste raames koostatud dokumendi lõplike järelduste teatavakstegemise kohta, mis muuhulgas sisaldas uurimise teise perioodiga hõlmatud dumpingumarginaali arvutust.

Menetlus ja poolte nõuded

- 19 Hagejad esitasid hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 10. aprillil 2012.
- 20 Komisjon ja Euroalliages esitasid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 1. juunil ja 18. juulil 2012 saabunud dokumentidega taotlused astuda käesolevas asjas menetlusse nõukogu nõuete toetuseks.
- 21 Hagejad palusid 6. augustil ja 21. septembril 2012 ning 1. märtsil 2014 Üldkohtu kantseleisse saabunud dokumentidega Üldkohtu kodukorra artikli 116 lõike 2 alusel, et hagiavalduse, kostja vastuse, repliigi ja komisjoni märkuste teatavad konfidentsiaalsed elemendid jäetaks Euroalliages'ile edastamata. Hagejad, nõukogu ja komisjon esitasid edastamiseks asjaomaste menetlusdokumentide mittekonfidentsiaalse versiooni.
- 22 Üldkohtu neljanda koja esimees rahuldaskomisjoni ja Euroalliages'i menetlusse astumise avaldused 5. septembri 2012. aasta määrustega.
- 23 Kuna Üldkohtu kodade koosseis muutus, kuulub ettekandja-kohtunik nüüd teise koja koosseisu, mistõttu määrati käesolev kohtuasi sellele kojale.
- 24 Menetlust korraldava meetmega nõuti komisjonilt teatava dokumendi esitamist. Komisjon täitis selle nõude ettenähtud tähtaja jooksul.
- 25 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 28. märtsi 2014. aasta kohtuistungil.

- 26 Hagejad paluvad Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud määrus hagejaid puudutavas osas;
 - mõista kohtukulud välja nõukogult.
- 27 Nõukogu palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejatel.
- 28 Komisjon palub Üldkohtul jätta hagi rahuldamata.
- 29 Euroalliages palub Üldkohtul:
- lükata hagejate esitatud väited tagasi;
 - mõista kohtukulud välja hagejatel.

Õiguslik käsitlus

- 30 Hagejad esitavad tühistamisnõude põhjendamiseks kolm väidet.
- 31 Esimese väite raames märgivad hagejad, et komisjon ja nõukogu (edaspidi „institutsioonid”) on esiteks rikkunud algmääruse artikli 11 lõiget 9 koostoimes sama määruse artikli 2 lõike 12 esimese lausega; teiseks on institutsioonid rikkunud õigusnormi ja ületanud oma kaalutusõiguse piire algmääruse artikli 11 lõike 3 kohaldamisel; ja kolmandaks on nad rikkunud hagejate kaitseõigusi. Sisuliselt kritiseerivad nad asjaolu, et nõukogu jättis vaidlustatud määruses dumpingumarginaali täpselt välja arvutamata.
- 32 Teise väite raames tuginevad hagejad ilmsele hindamisveale, mille institutsioonid tegid ekspordihindade arvutamisel, et teha kindlaks dumpingumarginaal läbivaatamisega seotud uurimisperioodi kestel.
- 33 Kolmandas väites leiavad hagejad, et rikutud on algmääruse artikli 11 lõiget 3 ja tehtud on ilmne hindamisviga. Sisuliselt ei ole nad nõus institutsioonide järeldusega, et asjaolude muutus, millele hagejad vahepealse läbivaatamise taotluses tuginesid, ei ole püsiv.
- 34 Sissejuhatuseks peab Üldkohus vajalikuks määratleda tingimused, mille kohaselt tuleb analüüsida hagejate poolt käesoleva hagi toetuseks esitatud kolme väidet. Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et vaidlustatud määrus võeti vastu algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel läbi viidud vahepealse läbivaatamise tulemusel, kusjuures nimetatud artikli sätete eesmärk on määratleda sellise läbivaatamise algatamise tingimused ning peamised eesmärgid (kohtuotsus, 17.11.2009, MTZ Polyfilms vs. nõukogu, T-143/06, EKL, EU:T:2009:441, punkt 40).
- 35 Selles osas tuleb kõigepealt meelde tuletada, et algmääruse artikli 11 lõike 3 esimese lõigu kohaselt võib meetmete jätkuva rakendamise vajaduse läbi vaadata eksportija, importija või ühenduse tootjate taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, töendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust. Käesoleval juhul on hagejad taotluse esitanud eksportijatena. Lisaks on pooled ühel meelel selles, et nimetatud taotlus puudutas ainult dumpingut.

- 36 Järgmiseks, algmääruse artikli 11 lõike 3 teise lõigu sätetest ilmneb sisuliselt, et kui taotluse on esitanud eksportija või importija ja kui taotlus puudutab ainult dumpingut, on vahepealse läbivaatamise vajaduse eeldus see, et taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole dumpingu korvamiseks enam vajalik.
- 37 Viimaseks tuleneb kohtupraktikast seoses üksnes dumpingut puudutavate läbivaatamistaotlustega, et nende sätete kohaselt võib nõukogu tuvastada, et dumpingu asjaolud on oluliselt muutunud, ja kui ta on kindlaks teinud, et need muutused on püsivad, siis on tal õigus järeldada, et vaadeldavat tollimaksu tuleb muuta (eespool punktis 34 viidatud kohtuotsus MTZ Polyfilms vs. nõukogu, EU:T:2009:441, punkt 41).
- 38 Eespool punktides 34–37 meeldetuletatut arvestades tuleb kõigepealt analüüsida koos esimest ja kolmandat väidet osas, milles nendega heidetakse nõukogule sisuliselt ette esiteks algmääruse artikli 11 lõike 3 sätete rikkumist, teiseks selle määruse artikli 11 lõike 9 sätete rikkumist nende koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 12, ja kolmandaks hagejate kaitseõiguste rikkumist. Seejärel tuleb analüüsida teist väidet, mis käsitleb ekspordihinna arvutamist dumpingumarginaali kindlakstegemisel, võttes seejuures arvesse esimese ja teise väite kohta tehtud järeldusi.

Algmääruse artikli 11 lõike 3 ja algmääruse artikli 11 lõike 9 koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 12 rikkumisest ning kaitseõiguste rikkumisest tulenevad esimene ja kolmas väide koos käsitletuina

- 39 Koos käsitletava esimese ja kolmanda väite raames leiavad hagejad, et rikutud on esiteks algmääruse artikli 11 lõiget 3, teiseks algmääruse artikli 11 lõiget 9 koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 12 ja kolmandaks nende kaitseõigusi.

Algmääruse artikli 11 lõike 3 rikkumine

- 40 Hagejad väidavad esimese ja kolmanda väite põhjendamiseks, et rikutud on algmääruse artikli 11 lõiget 3. Sisuliselt esitavad nad kaks väiteosa, millest esimene puudutab asjaolu, et institutsioonid on rikkunud õigusnormi seoses neile nimetatud artikli alusel antud kaalutusõiguse ulatusega, ja teine asjaolu, et institutsioonid on teinud ilmse hindamisvea, järeldades seoses dumpingumarginaaliga, et asjaolud ei ole püsivalt muutunud.

– Esimese väite raames esitatud esimene väiteosa, mille kohaselt on institutsioonid rikkunud õigusnormi seoses neile algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel antud kaalutusõiguse ulatusega

- 41 Hagejad väidavad sisuliselt, et institutsioonid on rikkunud algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel antud tulevikku suunatud hinnangute raames õigusnormi ja ületanud oma kaalutusõiguse piire, jättes täpselt välja arvutamata dumpingumarginaali algmääruse artikli 11 lõike 9 sätete alusel põhjusel, et asjaolude muutus, millele hagejad tuginesid, ei ole püsiv.

- 42 Nõukogu ja komisjon vaidlevad hagejate argumentidele vastu.

- 43 Esiteks, nagu on meenutatud eespool punktides 34–37, tuleneb algmääruse artikli 11 lõike 3 teisest ja kolmandast lõigust, et vahepealse läbivaatamise eesmärk on kontrollida dumpinguvastaste meetmete jätkuva rakendamise vajadust ja sellega seoses peavad institutsioonid juhul, kui eksportija esitatud läbivaatamistaotlus puudutab üksnes dumpingut, kõigepealt hindama olemasolevate meetmete jätkuva rakendamise vajadust ja selles osas kontrollima, kas dumpinguga seotud asjaolud on mitte ainult oluliselt, vaid ka püsivalt muutunud (vt selle kohta eespool punktis 34 viidatud kohtuotsus MTZ Polyfilms vs. nõukogu, EU:T:2009:441, punkt 41). Alles seejärel, kui olemasolevate meetmete jätkuva rakendamise vajadusele on hinnang antud ja kui institutsioonid on otsustanud olemasolevaid meetmeid

muuta, on nad uute meetmete kindlaksmääramisel seotud algmääruse artikli 11 lõike 9 sätetega, mis annavad neile sõnaselge pädevuse ja kohustuse rakendada põhimõtteliselt sama meetodit, mida kasutati esimeses uurimises, mis viis dumpinguvastase tollimaksu määramiseni (eespool punktis 34 viidatud kohtuotsus *MTZ Polyfilms vs. nõukogu*, EU:T:2009:441, punkt 49).

- 44 Teiseks tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, mida on meenutatud vaidlustatud määruse põhjenduses 11, et liidu institutsioonidel on ühise kaubanduspoliitika ja iseäranis kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad. Kohtulik kontroll sellise hinnangu üle peab niisiis piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, vaidlustatud valiku tegemise aluseks olevate asjaolude sisulist õigsust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist (kohtuotsus, 16.2.2012, nõukogu ja komisjon *vs. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P*, EKL, EU:C:2012:78, punkt 63; vt selle kohta ka kohtuotsus, 27.9.2007, *Ikea Wholesale, C-351/04*, EKL, EU:C:2007:547, punktid 40 ja 41).
- 45 Need kaalutlused kehtivad eelkõige hinnangute puhul, mille institutsioonid annavad läbivaatamismenetluses. Algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel läbiviidava vahepealse läbivaatamise käigus võib komisjon juhul, kui läbivaatamistaotlus puudutab üksnes dumpingut, eelkõige uurida, kas dumpinguga seonduvad asjaolud on oluliselt muutunud või kas olemasolevad meetmed on andnud soovitud tulemusi, et teha ettepanek esmase uurimise lõpul kehtestatud dumpinguvastane tollimaks kas kehtetuks tunnistada, muuta või kehtima jätta.
- 46 Kolmandaks tuleb märkida, et algmääruse artikli 11 lõikes 3 ei ole ette nähtud konkreetseid meetodeid või viise, mis oleksid asjaomastele institutsioonidele selles sättes ette nähtud kontrolli läbiviimisel kohustuslikud. Nimetatud määruse artikli 11 lõike 3 kolmanda lõigu sõnastuse kohaselt võetakse selle kindlakstegemisel, kas dumpingu ja kahju asjaolud on oluliselt muutunud, arvesse „kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid”.
- 47 Neljandaks tuleb esile tuua, et kontroll, mille komisjon peab selles osas teostama, võib tähendada seda, et komisjon viib läbi mitte üksnes olukorra arengu tagasivaatava analüüsi alates lõpliku esmase meetme kehtestamisest, et hinnata, kas kahju põhjustava dumpingu korvamiseks on vaja seda meetet jätkuvalt rakendada või seda muuta, vaid ka olukorra võimaliku arengu tulevikku suunatud analüüsi alates läbivaatamismeeetme võtmisest, et hinnata lõpliku meetme kaotamise või muutmise tõenäolist mõju.
- 48 Seoses dumpinguga tuleneb algmääruse artikli 11 lõike 3 teise lõigu sätetest ja iseäranis sõnade „jätkuv rakendamine” kasutamisest, et tulevikku suunatud uurimise käigus tuleb institutsioonil läbivaatamistaotluse esitaja esitatud tõendeid arvestades kontrollida, et dumping tulevikus ei kordu ega suurene, nii et selle korvamiseks ei ole enam tarvis meetmeid kohaldada. Teisisõnu, nagu on märgitud eespool punktis 36, peab taotleja dumpingut puudutava vahepealse läbivaatamise käigus tõendama, et dumpingu põhjustanud asjaolud on püsivalt muutunud.
- 49 Seetõttu on dumpingut puudutava vahepealse läbivaatamise käigus nõutav nii tagasivaatav kui ka tulevikku suunatud uurimine, mis mõlemad peavad näitama, et kehtivate meetmete jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik. Nagu ilmneb eespool punktis 43 toodud kaalutlustest, on kehtiva meetme läbivaatamise tingimus ühelt poolt tõdemus, et dumpinguga seotud asjaolud on oluliselt muutunud, ja teiselt poolt tõdemus, et need muutused on püsivad. Seetõttu piisab sellest, et üks neist kumulatiivsetest tingimustest ei ole täidetud, et institutsioonid saaksid järeldada, et kõnealune meede tuleb jätta kehtima.
- 50 Sellega seoses tuleb märkida, et artikli 11 lõike 3 teises ja kolmandas lõigus ei ole mingeid juhiseid seoses järjekorraga, mille järgi need kaks uurimist tuleb läbi viia. Kohtupraktikast tuleneb sisuliselt, et algmääruse artikli 11 lõike 3 kasulik mõju on suures ulatuses tagatud sellega, et institutsioonidel on kehtestatud meetmete jätkuva rakendamise läbivaatamisel lai kaalutusõigus, mis hõlmab võimalust

viia läbi ka tulevikku suunatud hindamine (eespool punktis 34 viidatud kohtuotsus MTZ Polyfilms *vs.* nõukogu, EU:T:2009:441, punkt 48). Sellest järeldub, et kui tulevikku suunatud hindamise tulemusel ei ilmne meetmete jätkuva rakendamise vajadust, siis ei ole institutsioonidel tarvidust viia läbi üksikasjalikku tagasivaatavat hindamist, ja niisiis ei ole neil seoses dumpinguga tarvis dumpingumarginaali üksikasjalikult välja arvutada.

- 51 Eespool punktides 43–50 toodud kaalutlustest tuleneb, et arvestades laia kaalutusõigust, mis institutsioonidel on algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel läbiviidavas, üksnes dumpinguga piirduvas vahepeelses läbivaatamises, võivad nad juhul, kui peavad seda vajalikuks, alustada tulevikku suunatud uurimisega, ning seejärel võivad nad juhul, kui nad järeldavad, et asjaolude muutus, millele tugineb läbivaatamistaotluse esitaja ja mis viib esmase uurimismenetluse tulemusel tuvastatud dumpingu vähenemise või kadumiseni, ei ole püsiv, jätta vahepeelse läbivaatamismenetluse käigus dumpingumarginaali täpselt välja arvutamata.
- 52 Nagu ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 11, uurisid institutsioonid käesolevas asjas just sellise tulevikku suunatud analüüsi raames hagejate argumente, millega sooviti näidata, et hagejate viidatud ja üksnes dumpinguga seotud asjaolude muutuse püsivust arvestades on kehtestatud meetme vähendamine või kaotamine õigustatud.
- 53 Kui võtta arvesse laia kaalutusõigust, mis institutsioonidel on käesoleval juhul kõne all oleva vahepeelse läbivaatamise taotluse hindamisel, siis tuleb tõdeda, et neil oli õigus viia kõigepealt läbi nimetatud taotluse tulevikku suunatud uurimine, ja kuivõrd taotlus puudutas ainult dumpingut, siis hinnata, kas selle dumpinguga seotud asjaolude väidetav muutus on püsiv. Kuivõrd – nagu nähtub vaidlustatud määruse põhjendusest 54 – institutsioonid järeldasid, et väidetav ja üksnes dumpingut puudutav asjaolude muutus ei ole püsiv, said nad algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel ilma õigusnormi rikkumata ja oma kaalutusõiguse piire ületamata asuda ilma dumpingumarginaali täpselt välja arvutamata seisukohale, et vaidlusaluseid meetmeid tuleb jätkuvalt rakendada.
- 54 Hagejate argumendid ei lükka seda järeldust ümber.
- 55 Esiteks väidavad hagejad argumentides, mis käsitlevad vahepeelse läbivaatamise järjekuseid etappe, et on olemas kaks peamist etappi, mis tuleb läbida kindlas järjekorras, ehk kõigepealt tuleb asjaolude muutumise tuvastamise raames kindlaks teha uus dumpingumarginaal, mis nõuab selle marginaali täpselt väljaarvutamist, ja pärast seda tuleb teises järjekorras hinnata selle muutuse püsivust. Sellega seoses tuleb märkida, et nimetatud argumendid on otseses vastuolus nii eespool punktides 43–50 toodud kaalutluste kui ka eespool punktis 51 tehtud järeldusega, mistõttu tuleb need argumendid põhjendamatus tõttu tagasi lükata.
- 56 Teiseks tuleb seoses argumendiga, mille kohaselt institutsioonid ei täitnud oma kohustust uurida kehtivate meetmete taseme muutmise vajadust, võttes arvesse, et kuigi dumpingut kasutati ka vahepeelse läbivaatamisega seotud uurimisperioodil, oli see siis madalam, märkida, et see argument on otseses vastuolus eespool punktides 35 ja 43 toodud kaalutlustega. Nimelt on ühest küljest vahepeelse läbivaatamise eesmärk kontrollida dumpinguvastaste meetmete jätkuva rakendamise vajadust, ja teisest küljest on selleks, et see uurimine saaks lõppeda algselt kohaldatud dumpinguvastase tollimaksu muutmise, nõutav, et läbivaatamistaotluse esitaja esitatud tõendite alusel oleks võimalik tuvastada, et dumpinguga seotud asjaolud on mitte ainult oluliselt, vaid ka püsivalt muutunud. Kuna aga käesoleval juhul järeldasid institutsioonid, et tegemist ei ole püsiva muutusega, ei ole hagejate väidetud asjaolu, et vahepeelse läbivaatamise perioodil oli dumping madalam kui esmase uurimismenetluse tulemusel tuvastatu, piisav alus kehtiva meetme muutmiseks.
- 57 Kolmandaks ei saa nõustuda ka hagejate argumentidega, mis on seotud eespool punktis 34 viidatud kohtuotsusega MTZ Polyfilms *vs.* nõukogu (EU:T:2009:441), ehk täpsemalt, et esiteks ei saa nimetatud kohtuotsuse punkti 49 algmääruse artikli 11 lõiget 9 ja artiklit 2 arvestades tõlgendada nii, et see lubab

institutsioonidel jätta dumpingumarginaali täpselt välja arvutamata, kui nad teevad järelduse, et asjaolude muutus ei ole püsiv, ja et teiseks ei ole järeldused, mis institutsioonid niisuguse tõlgenduse korral läbivaatamisega seotud uurimismenetlustes teevad, sageli ei erapooletud ega objektiivsed.

- 58 Ühest küljest on niisugused argumendid otseses vastuolus eespool punktis 51 tehtud järeldusega.
- 59 Teisest küljest ei selgitanud hagejad oma kirjalikes märkustes ega kohtuistungil Üldkohtu küsimusele antud vastuses, mis põhjustel tooks eespool punktis 34 viidatud kohtuotsuse MTZ Polyfilms vs. nõukogu (EU:T:2009:441) punkti 49 niisugune tõlgendus, mida on käsitletud eespool punktis 57 ja millega hagejad ei nõustu, tulevaste läbivaatamiste puhul kaasa objektiivsuse ja erapooletuse puudumise. Igal juhul tuleb tõdeda, et selline argument tuleb põhjendamatusse tõttu tagasi lükata. Tuleb nimelt meelde tuletada, et läbivaatamismenetlus on põhimõtteliselt erinev esmasest uurimismenetlusest, mida reguleerivad algmääruse muud sätted (vt selle kohta kohtuotsused, 27.1.2005, Europe Chemi-Con (Deutschland) vs. nõukogu, C-422/02 P, EKL, EU:C:2005:56, punkt 49, ja 11.2.2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EKL, EU:C:2010:68, punkt 65), ning Euroopa Kohus on juba asunud seisukohale, et algmääruse üldist ülesehitust ja süsteemi eesmärke arvestades ei ole mõni neist sätetest läbivaatamismenetluse suhtes kohaldatav (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Hoesch Metals and Alloys, EU:C:2010:68, punkt 77).
- 60 Nende kahte liiki menetluse objektiivne erinevus seisneb selles, et impordile, mille suhtes on algatatud läbivaatamismenetlus, on eelnevalt juba kehtestatud lõplikud dumpinguvastased meetmed ning selle kohta on juba põhimõtteliselt kogutud piisavalt tõendeid, et teha kindlaks, kas nende meetmete kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu ja kahju jätkumine või kordumine. Seevastu juhul, kui impordi suhtes on algatatud esmane uurimine, on selle eesmärk just nimelt mis tahes väidetava dumpingu olemasolu, määra ja mõju tuvastamine (kohtuotsus Europe Chemi-Con (Deutschland) vs. nõukogu, EU:C:2005:56, punkt 50).
- 61 Seetõttu ei saa esmase menetluse ja läbivaatamismenetluse vahelisi erinevusi arvestades institutsioonidele ette heita objektiivsuse ja erapooletuse puudumist, kui nad läbivaatamisega seotud uurimise raames alustavad vahepealset läbivaatamist tulevikku suunatud hindamisega.
- 62 Neljandaks tuleb seoses argumendiga, et institutsioonide järeldused hagejate läbivaatamistaotluste kohta takistavad algmääruse artikli 11 lõike 1 eesmärkide saavutamist, märkida, et algmääruse artikli 11 lõike 3 sätete kohaldamine vastavalt eespool punktides 43–50 esitatud tõlgendusele ei takista kuidagi nende eesmärkide saavutamist.
- 63 Algmääruse artikli 11 lõike 1 eesmärk on tagada, et dumpinguvastane meede kehtiks ainult nii kaua, kui see on vajalik dumpingu korvamiseks. Sama määruse artikli 11 lõike 3 eesmärk on – nagu mainitud eespool punktis 43 – kontrollida dumpinguvastaste meetmete jätkuva rakendamise vajadust. Seetõttu tuleb käesoleval juhul tõdeda, et kuna institutsioonid asusid seisukohale, et asjaolude muutus ei ole püsiv, siis oli neil ilma algmääruse artikli 11 lõikega 1 taotletava eesmärgi saavutamist kahjustamata õigus järeldada, et kehtiva meetme jätkuv rakendamine on vajalik.
- 64 Viiendaks ei saa nõustuda ka argumendiga, mis on tuletatud asjaolust, et dumpingut puudutavad järeldused paiknevad vaidlustatud määruses jaotises, mis käsitleb „muutunud asjaolude püsiva laadi” uurimist. Niisugune argument on nimelt asjakohatu õigusnormi rikkumise või institutsioonide kaalutusõiguse piiride ületamise tõendamise seisukohalt. See kehtib käesoleval juhul veelgi enam sellepärast, et on selge, et nõukogu ei asunud dumpingumarginaali täpselt välja arvutama põhjusel, et – nagu on märgitud eespool punktis 53 – ta leidis, et väidetav dumpinguga seotud asjaolude muutus ei ole püsiv.
- 65 Kõiki eelnenud kaalutlusi arvestades tuleb esimese väite raames esitatud esimene väiteosa põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

– Kolmanda väite raames esitatud teine väiteosa, mille kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga, kuivõrd institutsioonid tuvastasid seoses dumpingumarginaaliga, et asjaolude muutus ei ole püsiv

- 66 Hagejad leiavad kõigepealt, et institutsioonid oleksid pidanud arvesse võtma nelja tõendit, mille hagejad esitasid asjaolude muutuse püsivuse kohta ja mis täpsemalt on esiteks uurimise esimesel perioodil toimunud tagasimaksemenetluse lõpul tehtud järeldused, mille kohaselt hagejate dumpingumarginaal oli null, teiseks asjaolu, et kaalutud keskmised ekspordihinnad kajastasid küllaldaselt esmase uurimise lõpul kohaldatud 22,7% suurust dumpinguvastast tollimaksu, kolmandaks asjaolu, et ekspordihinnad olid läbivaatamisega seotud uurimisperioodil tunduvalt kõrgemad kui esmase uurimise perioodil, ja neljandaks asjaolu, et dumpingumarginaal oli läbivaatamisega seotud uurimisperioodil tunduvalt väiksem, sest see – nagu märgitud vaidlustatud määruse põhjenduses 38 – oli „ligikaudu 13%” või isegi alla 10% juhul, kui Üldkohus tuvastab ilmse hindamisvea ekspordihindade arvutamisel, mida on mainitud teise väite raames.
- 67 Teiseks leiavad hagejad, et vaidlustatud määruse põhjenduses 42 on tehtud ilmne hindamisviga. Nende väitel järeldasid institutsioonid selles põhjenduses, et ekspordihinnad olid erakordselt kõikuvad ja see ei võimaldanud neid tuvastada asjaolude muutuse püsivust. Samas ei takistanud see kõikuvus institutsioone ühest küljest järeldamast, et uurimise esimesel perioodil dumping puudus, ja teisest küljest leidmast, et uurimise teisel perioodil olid ekspordihinnad esmase uurimise käigus tuvastatutest tunduvalt kõrgemad.
- 68 Nõukogu ja komisjon vaidlevad hagejate argumentidele vastu.
- 69 Konkreetset seoses dumpingut puudutava tulevikku suunatud uurimisega tuleb märkida, et nagu nähtub eespool punktis 46 esitatud kaalutlustest, peavad institutsioonid juhul, kui algmääruse artikli 11 lõikes 3 ette nähtud kontrollimise tarbeks ei ole kehtestatud meetodit või täpset korda, dumpinguvastase tollimaksu muutmise vajaduse väljaselgitamiseks esitatud vahepealse läbivaatamise taotluse uurimise selles etapis üksnes võtma arvesse „kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid”. Seega peavad institutsioonid otsuse tegemisel arvestama kõiki tõendeid, mille taotleja on esitanud, põhjendamaks läbivaatamistaotlust, milles viidatakse asjaolude olulise muutuse püsivusele.
- 70 Käesoleval juhul tuleb meelde tuletada, et hagejad väitsid vahepealse läbivaatamise taotluses, et dumpingumarginaali väidetavale vähenemisele viinud asjaolude muutus oli püsiv neljal põhjusel, mille nõukogu lükkas tagasi vaidlustatud määruse põhjendustes 41–53 esitatud analüüsi põhjal.
- 71 Hagejad väitsid sellega seoses esiteks, et nende müügistruktuur oli esmasest määrusest saadik muutunud. Ühest küljest oli import liitu usaldatud RFAI Šveitsi filiaalile ja teisest küljest oli uus müügistruktuur seotud uute kasvavate turgude uurimisega. Hagejad rõhutasid, et struktuurimuutustel oli oma mõju ferrosiliitsiumi ekspordihindade kasvule kõigil eksporditurgudel, sealhulgas liidus. Nõukogu leidis vaidlustatud määruse põhjendustes 42 ja 43 siiski, et hagejad ei olnud esitanud ühtegi konkreetset tõendit äriühingu uue struktuuri, uute kasvavate turgude uurimise ja liidu turu kõrgete hindade vahelise seose väljatoomiseks. Nõukogu hinnangul selgus uurimise tulemusel vastupidi, et ekspordihinnad olid erakordselt kõikuvad nii läbivaatamisega seotud uurimisperioodil kui ka uurimise esimesel periood ning et need järgisid maailmaturu hindu. Seetõttu järeldas ta, et hagejad ei olnud esitanud piisavaid tõendeid mitte ainult selle kohta, et väidetav hinnatõus turul oli tingitud kirjeldatud struktuurimuutusest, vaid ka selle kohta, et hinnad püsivad ka tulevikus sarnasel tasemel.
- 72 Teiseks kinnitasid hagejad ühelt poolt, et ekspordihinnad kolmandate riikide turgudel olid sarnased liidus kehtinud müügihindadega ja et nende turgude paremaks varustamiseks on tehtud märkimisväärseid investeeringuid. Niisiis ei mõjutaks dumpinguvastaste meetmete vähendamine või kaotamine neid liidu suunalist ekspordi suurendama või hindu langetama. Teiselt poolt rõhutasid nad, et uued turuvõimalused tekivad pigem muudel kui liidu turgudel. Nõukogu leidis vaidlustatud määruse põhjendustes 45 ja 46 sellegipoolest esiteks, et arvestades, et dumping jätkus ka läbivaatamisega seotud

uurimismenetluse kestel ja et liit jääb ka edaspidi üheks hagejate traditsioonilistest turgudest, ei olnud hagejad esitanud ühtegi olulist tõendit, toetamaks nende väiteid kolmandatele riikidele suunatud turustrateegiate kohta, ja seejärel, et ekspordimüügihinnad maailmaturul on kõikuvad, nii et kehtivate meetmete kaotamine või vähendamine ei saa kõne alla tulla.

- 73 Kolmandaks, hagejad rõhutasid, et Venemaa siseturg jääb üheks nende peamistest turgudest ja et nõudlus sarnaste toodete järele peaks Venemaal kasvama. Sellele vaatamata leidis nõukogu vaidlustatud määruse põhjendustes 48 ja 50 kõigepealt ühest küljest, et isegi kui oletada, et need väited on põhjendatud, ei muuda see tõsiasi, et hagejad tegelesid ka läbivaatamisega seotud uurimise ajal märkimisväärselt kõrge marginaaliga dumpinguga ja nende hinnad kõikusid, ning teisest küljest ei viita hagejate poolt läbivaatamisega seotud uurimisperiodil liidus müüdud kogused sugugi sellele, et nad oleks turult eemale tõmbunud või kavatses seda lähitulevikus teha. Seejärel rõhutas nõukogu, et hagejad ei esitanud määravaid andmeid, mis kinnitaks väidet, et ühest küljest nõudlus vaatlusaluse toote järele eeldatavalt kasvab ja et teisest küljest tõusevad hagejate kontserni ekspordihinnad palju kiiremini kui tootmiskulud.
- 74 Neljandaks, viimaseks väitsid hagejad, et nad on juba aastaid töötanud täisvõimsusega, et nad ei kavatse lähitulevikus ferrosiliitsiumi tootmisvõimsust suurendada ja et ei ole mingit alust väita vastupidist. Sellegipoolest leidis nõukogu vaidlustatud määruse põhjendustes 52 ja 53 sisuliselt, et institutsioonide kogutud andmed räägivad nendele väidetele vastu. Institutsioonid olid nimelt ühest küljest täheldanud hagejate tootmisvõimsuse olulist suurenemist 2009. aasta finantskriisi järel võrreldes aastaga 2007, ja teiseks teatasid hagejad ise võimsuse suurendamisest 10–20% võrra 2009. aasta finantskriisi eelse ajaga võrreldes. Vastuseks hagejate argumentidele, mille kohaselt hagejad olid 2009. aasta finantskriisi ette näinud ja tootmisvõimsust seetõttu vähendanud, märkis nõukogu, et 2009. aasta finantskriis ei saanud mõjutada hagejate 2007. aasta tootmisvõimsust.
- 75 Olles analüüsinud hagejate nelja väidet, mille eesmärk oli tõendada väidetava asjaolude muutuse püsivust, tegi nõukogu vaidlustatud määruse põhjenduses 54 järelduse, et ei ole piisavalt tõendeid, mis näitaks, et hagejate hinnakujundusega seotud asjaolude võimalik muutus on püsiv. Seetõttu järeldas ta, et antud hetkel oleks tollimaksu langetamine enneaegne ja seetõttu põhjendamatu.
- 76 Arvestades nõukogu järeldusi, mida on kirjeldatud eespool punktides 71–75 ja mis käsitlevad hagejate väidetava asjaolude muutuse püsivuse puudumist, heidavad hagejad oma hagi põhjendades nõukogule esiteks ette, et viimane ei võtnud nende viidatud muutuse püsivuse uurimisel arvesse eespool punktis 66 nimetatud tõendeid.
- 77 Nagu nähtub eespool punktis 36 esitatud kaalutlustest, oli hagejate ülesanne esitada piisavad tõendid näitamaks, et asjaolude muutus, mille tõttu dumping väidetavalt vähenes, on püsiv. Tuleb aga märkida, et kuigi eespool punktis 66 nimetatud tõendeid võib asjaolude muutmise analüüsi raames arvesse võtta, ei näita need iseenesest väidetava asjaolude muutuse püsivust. Ükski neist asjaoludest ehk nimelt kõigepealt uurimise esimesel perioodil tagasimaksemenetluse lõpul arvatatud dumpingumarginaali tase, seejärel ekspordihindade tase, mis oli kõrgeim läbivaatamismenetluse ajal, ja viimaseks dumpingumarginaali ligikaudne hinnanguline suurus läbivaatamismenetluse ajal ei võimalda hinnata ja veelgi vähem tõendada väidetava asjaolude muutuse püsivust. Kuna hagejad ei ole esitanud piisavaid tõendeid, mis oleks seotud kõnealuse muutuse püsivusega, tuleb tõdeda, et hagejad ei ole tõendanud, et institutsioonid leidsid väärtalt, et väidetav asjaolude muutus ei ole püsiv algmääruse artikli 11 lõike 3 tähenduses. Seetõttu ei saa ka kolmanda väite raames esitatud teist väiteosa toetav esimene argument tõendada, et nõukogu teostatud tulevikku suunatud analüüsi puhul, mis on toodud vaidlustatud määruse põhjendustes 41–53 ja mille põhjal nõukogu järeldas, et hagejad ei ole esitanud piisavalt tõendeid väidetava asjaolude muutuse püsivuse kohta, on tehtud ilmne hindamisviga. Sellest tuleneb, et nimetatud argument tuleb tagasi lükata, ilma et oleks vaja välja selgitada, kas nõukogu võttis neid elemente arvesse või mitte.

- 78 Teiseks väidavad hagejad, et vaidlustatud määruse põhjenduses 42 on tehtud ilmne hindamisviga seoses järeldustega, mille institutsioonid tuletasid hindade kõikumusest väidetava asjaolude muutumise püsivuse kohta. Sellega seoses tuleb tõdeda, et argumendid, mille hagejad on esitanud niisuguse vea esinemise tõendamiseks ehk näitamaks, et mainitud kõikumus ei takistanud institutsioonidel ühest küljest järeldada, et uurimise esimesel perioodil dumpingut ei kasutatud, ja teisest küljest leida, et uurimise teisel perioodil olid ekspordihinnad tunduvalt kõrgemad kui esmase uurimise ajal tuvastatud, ei sisalda elemente, mis võimaldaks vahepealse läbivaatamise taotluse raames hinnata ning veelgi vähem tõendada, et väidetav asjaolude muutus on püsiv.
- 79 Nimelt, esiteks võimaldab algmääruse artikli 11 lõikes 8 ette nähtud tagasimaksemenetlus taotleda tasuta tollimaksu tagasimaksmist, kui on tõendatud, et dumpingumarginaal, mille alusel tollimaksu maksti, on kaotatud või seda on vähendatud tasemeni, mis on alla kehtiva tollimaksu taseme. See menetlus on niisiis üksnes tagasiulatuv, kuna see on kohaldatav konkreetsete juhtumite puhul, kus on makstud dumpinguvastast tollimaksu, samas kui kõnealuse impordiga ei kaasnenu dumpingut või dumping oli väiksem. Kuna käesoleval juhul ei ole hagejad täiendavaid tõendeid esitanud, siis ei mõjuta järeldused, mis institutsioonid tegid uurimise esimese perioodiga seotud tagasimaksetaotluste kohta, vahepealse läbivaatamise taotluse raames antud hinnangut väidetava asjaolude muutuse püsivusele.
- 80 Teiseks tuleb märkida, et uurimise teisel perioodil, mis kattub vahepealse läbivaatamisega seotud uurimise perioodiga, ei piirdunud institutsioonid nähtuvalt vaidlustatud määruse põhjendustest 42 ja 43 tuvastamisega, et selle perioodi vältel olid ekspordihinnad tunduvalt kõrgemad kui esmase uurimise perioodil täheldatud hinnad, vaid nad lisasid sõnaselgelt, et hoolimata nimetatud hindade kõrgemast tasemest olid need siiski „erakordselt kõikumad”, nii et ei olnud võimalik järeldada, et „edaspidi on [...] ELi suunatud ekspordi hinnad kõrged ega too kaasa dumpingut”. Kuna puuduvad tõendid, mis näitaks, et vaatamata ekspordihindade erakordsele kõikumusele on väidetav asjaolude muutus püsiv algmääruse artikli 11 lõike 3 tähenduses, heidavad hagejad institutsioonidele ebaõigesti ette, et viimased järeldasid, et nimetatud muutus ei ole püsiv. Käsitletav argument tuleb niisiis põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 81 Kuna kolmanda väite raames esitatud teist väiteosa toetavate argumentidega ei saa nõustuda, tuleb nimetatud väide tervikuna tagasi lükata.
- 82 Arvestades eespool punktides 65 ja 81 esitatud järeldusi, tuleb esimene ja kolmas väide osas, milles hagejad tuginevad algmääruse artikli 11 lõike 3 rikkumisele, põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Algmääruse artikli 11 lõike 9 koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 12 rikkumine

- 83 Esimese väite raames rõhutavad hagejad, et kuna institutsioonid jätsid määratlemata dumpingumarginaali täpse summa, siis on nad rikkunud algmääruse artikli 11 lõiget 9 koostoimes sama määruse artikli 2 lõike 12 esimese lausega.
- 84 Nad selgitavad sellega seoses esiteks, et algmääruse artikli 11 lõige 9 viitab sama määruse artikli 2 lõikele 12, mille esimeses lauses sisaldub dumpingumarginaali määratlev imperatiivne norm. Teiseks väidavad nad, et vaidlustatud määruses keskendusid institutsioonid täpse dumpingumarginaali arvutamise asemel küsimusele, kas hagejad jätkavad dumpinguhinnaga müüki. Kolmandaks ei üritanud institutsioonid tõendada niisugust asjaolude muutumise esinemist, nagu on sätestatud algmääruse artikli 11 lõikes 9, ning mis oleks neil võimaldanud tugineda kitsalt tõlgendatavale erandile selles artiklis sätestatud eeskirjast, mille kohaselt on institutsioonidel dumpingumarginaali kindlakstegemise kohustus, võttes arvesse, et seda kindlakstegemist saab pidada meetodiks nimetatud sätte tähenduses. Neljandaks märkisid institutsioonid vaidlustatud määruse põhjenduses 38 väärt, et neil ei ole ilmtingimata vaja võtta lõplikku seisukohta dumpingumarginali arvutamiseks sobiva meetodi kohta,

ehk nad leidsid algmääruse artikli 11 lõiget 9 rikkudes, et neil ei ole tarvis teha valikut esmases uurimises kasutatud meetodi ja üldist teavet sisaldavas dokumendis kasutatud uue arvutusmeetodi vahel.

- 85 Repliigis selgitavad hagejad, et algmääruses ei ole määratletud püsivuse mõistet ja et seetõttu ei saa see mõiste ja selle alusel tehtud järeldused mõjutada niisuguste sõnaselgete ja imperatiivsete nõuete kohaldatavust, nagu on sätestatud algmääruse artikli 11 lõikes 9 ja artikli 2 lõikes 12, kus on ette nähtud institutsioonide kohustus selgitada vahepealse läbivaatamise tulemusel välja dumpingumarginaal.
- 86 Nõukogu ja komisjon vaidlevad hagejate argumentidele vastu.
- 87 Esiteks tuleb märkida, et nõukogu kinnitas vaidlustatud määruse põhjenduses 38, et dumpingumarginaali täpse väljaarvutamise küsimuses ei ole tarvis seisukohta võtta. Täpsemalt selgitas nõukogu, et puuduvad küllaldased tõendid, et dumpingumarginaali puhul käsitada läbivaatamisega seotud uurimisperioodil toimunud asjaolude muutust püsivana.
- 88 Teiseks on hagejate tõstatatud küsimuse sisu see, kas lähenemisviis, mida nõukogu kasutas vaidlustatud määruse põhjenduses 38, kujutab endast algmääruse artikli 11 lõike 9 koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 12 rikkumist. Seetõttu tuleb kindlaks teha, kas viimati nimetatud sätetega on vastuolus lähenemisviis, mis sama määruse artikli 11 lõike 3 alusel on seevastu lubatud, nagu ilmneb eespool punktis 50 leitud.
- 89 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et algmääruse artikli 2 lõiked 11 ja 12 käsitlevad dumpingumarginaali arvutamist. Täpsemalt on dumpingumarginaal algmääruse artikli 2 lõike 12 kohaselt summa, mille võrra normaalväärtus ületab ekspordihinna.
- 90 Seoses algmääruse artikli 11 lõike 3 ja sama määruse artikli 11 lõike 9 vahelise suhtega tuleb märkida, et nimetatud sätetes käsitletavate asjaolude muutumise ese on erinev. Asjaolude muutus algmääruse artikli 11 lõike 3 tähenduses puudutab nimelt dumpingut ja kahju. Nimetatud määruse artikli 11 lõike 9 sätetes käsitletav muutus puudutab seevastu näitajaid, mida vastavalt sama määruse artikli 2 lõigete 11 ja 12 kohaselt valitud meetodi järgi tuli kohaldada dumpingumarginaali arvutamiseks esmases uurimismenetluses, mille tulemusel määrati tollimaks. Algmääruse artikli 11 lõike 9 sätete kohaselt tuvastatud asjaolude muutus võib nimelt kaasa tuua niisuguse esmases uurimismenetluses kasutatud näitaja usaldusvääruse kadumise.
- 91 Teiseks, nagu on meenutatud eespool punktides 43, 44 ja 50, on institutsioonidel olemasoleva meetme jätkuva rakendamise vajaduse läbivaatamisel lai kaalutusõigus, mis hõlmab võimalust kasutada tulevikku suunatud hindamist. Alles siis, kui sellele vajadusele on hinnang antud ja kui institutsioonid on otsustanud olemasolevaid meetmeid muuta, on nad uute meetmete kindlaksmääramisel seotud algmääruse artikli 11 lõike 9 sätetega, mis kohustab neid kohaldama sama määruse artiklis 2 ette nähtud meetodit.
- 92 Nagu nähtub eespool punktis 34 viidatud kohtuotsuse MTZ Polyfilms vs. nõukogu (EU:T:2009:441) punktist 49, mida on käsitletud eespool punktis 43, kuulub algmääruse artikli 11 lõike 9 kohaldamisele alles siis, kui vastavalt sama määruse artikli 11 lõike 3 sätetele on tuvastatud asjaolude püsiv muutus ja kui institutsioonid on nende sätete alusel otsustanud olemasolevaid meetmeid muuta, nii et dumpingumarginaali summa ümberarvutamine osutub vajalikuks. Seevastu juhul, kui institutsioonid on teinud järelduse, et asjaolude muutus ei ole püsiv, ei kuulu algmääruse artikli 11 lõike 9 kohaldamisele. Sellest järeldub, et kuna käesoleval juhul tegid institutsioonid järelduse, et hagejate viidatud asjaolude muutus ei ole püsiv, ei ole viimati nimetatud säte kohaldatav, ja et igal juhul ei muuda sellele sättele tuginemine vääramaks nõukogu lähenemisviisi, mida on kirjeldatud vaidlustatud määruse põhjenduses 38.

- 93 Seetõttu heidavad hagejad institutsioonidele ilmselgelt ebaõigesti ette, et viimased ühest küljest ei selgitanud vahepealse läbivaatamisel tulemusel täpselt välja dumpingumarginaali ja teisest küljest ei teinud valikut esmases uurimismenetluses kasutatud arvutusmeetodi ja üldist teavet sisaldavas dokumendis kasutatud arvutusmeetodi vahel. Need argumendid tuginevad nimelt algmääruse artikli 11 lõike 9 sätetele, samas kui need sätted ei ole käesolevas asjas kohaldatavad.
- 94 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et asjaolu, et muutuse püsivuse mõistet ei ole algmääruse artikli 11 lõikes 3 sõnaselgelt mainitud, ei mõjuta küsimust, kas algmääruse artikli 11 lõige 9 koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 12 paneb institutsioonidele kohustuse arvutada vahepealse läbivaatamise tulemusel täpselt välja dumpingumarginaal. Nähtuvalt algmääruse artikli 11 lõike 3 sätete sellisest tõlgendusest, nagu on esitatud eespool punktides 43–50, tuleb seda sätet dumpingu puhul tõlgendada nii, et see võimaldab institutsioonidel teostada nii tagasivaatavat kui ka tulevikku suunatud uurimist. Nagu ilmneb eespool punktides 50 ja 51 toodud kaalutlustest, võivad institutsioonid juhul, kui nad järeldavad, et asjaolude muutus ei ole püsiv, jätta dumpingumarginaali täpselt välja arvutamata.
- 95 Kõiki eelnevaid kaalutlusi arvestades tuleb esimene väide põhjendamatus tõttu tagasi lükata osas, milles hagejad väidavad, et rikutud on algmääruse artikli 11 lõiget 9 koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 12.

Kaitseõiguste rikkumine

- 96 Hagejad väidavad, et nõukogu ja komisjon on rikkunud nende kaitseõigusi, kuna käesoleva hagi esitamise kuupäevaks ei olnud komisjon neile edastanud dumpingumarginaali lõplikku arvutust, samas kui see arvutus oli aluseks järeldustele, mis tehti nii seoses dumpingu jätkumise ja olemasoluga kui ka asjaolude muutuse püsivusega, samuti oli see aluseks osalise vahepealse läbivaatamise lõppjäreldustele. Nad selgitavad, et kui komisjon oleks neile selle arvutuse edastanud, oleks see neil võimaldanud kaitsta paremini õigusi, mis neil on seoses dumpingu arvutamise ja kõigi dumpingut puudutavate järeldustega, sealhulgas esmase uurimise käigus kasutatud arvutusmeetodiga, sellel aga oleks olnud märkimisväärne mõju nende õiguslikule olukorrale.
- 97 Nõukogu vaidleb hagejate argumentidele vastu.
- 98 Kohtupraktikast nähtub, et kaitseõigustest tulenevaid nõudeid tuleb järgida mitte üksnes karistuse määramisega lõppeda võivate menetluste raames, vaid ka dumpinguvastaste määruste vastuvõtmisele eelnevate uurimismenetluste raames, mis võivad asjassepuutuvaid ettevõtjaid otseselt ja isiklikult mõjutada ning sisaldada nende jaoks ebasoodsaid tagajärgi (kohtuotsus, 27.6.1991, *Al-Jubail Fertilizer vs. nõukogu*, C-49/88, EKL, EU:C:1991:276, punkt 15). Eelkõige tuleb huvitatud ettevõtjatele anda haldusmenetluses võimalus väljendada tõhusalt oma seisukohta väidetavate asjaolude tõele vastavuse ja asjakohasuse kohta ning tõendite kohta, millele komisjon viitab, et põhjendada oma väidet dumpingu ja sellest tuleneva kahju olemasolu kohta (eespool viidatud kohtuotsus *Al-Jubail Fertilizer vs. nõukogu*, EU:C:1991:276, punkt 17). Neid nõudeid on veelgi täpsustatud algmääruse artiklis 20, mille lõikes 2 on ette nähtud, et kaebuse esitajad, importijad, eksportijad ja neid esindavad ühendused ning ekspordiriigi esindajad „võivad taotleda selliste oluliste faktide ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatsetakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist”.
- 99 Käesoleval juhul piisab, kui tõdeda, et dumpingumarginaali lõplik väljaarvutamine ei kujutanud endast olulist kaalutlust või fakti. Nimelt, nagu on rõhutatud eespool punktis 87, märkis nõukogu vaidlustatud määruse põhjenduses 38, et dumpingumarginaali täpse väljaarvutamise küsimuses ei ole tarvis seisukohta võtta, kuna igal juhul puuduvad küllaldased tõendid selleks, et dumpingumarginaali puhul käsitada läbivaatamisega seotud uurimisperioodil toimunud asjaolude muutust püsivana. Samas nähtub eespool punktidest 76 ja 78, et kuna hagejad ei esitanud piisavaid tõendeid, mis näitaks, et väidetav asjaolude muutus on püsiv, siis ei ole nõukogu kõnealune järeldus õigusvastane, mistõttu nõukogul oli õigus otsustada meetmeid jätkuvalt rakendada, ilma et ta oleks pidanud dumpingumarginaali täpselt

välja arvutama. Seetõttu tuleb tõdeda, et isegi kui hagejate kaitseõiguste väidetav rikkumine oleks tõendatud, oleks see rikkumine seotud dumpingumarginaali arvutamismeetodiga, mis ei saa kaasa tuua vaidlustatud määruse tühistamist, sest nõukogu rajas – nagu eespool mainitud – oma otsuse järeldusele, et väidetav asjaolude muutus ei ole püsiv.

100 Ühtlasi tuleb märkida, et komisjon edastas dumpingumarginaali arvutuse hagejatele 28. oktoobril 2011 üldist teavet sisaldavas dokumendis. Hagejad esitasid oma kirjalikud märkused selle dokumendi kohta 14. novembri 2011. aasta kirjas. Nendes märkustes esitavad hagejad põhjaliku arutluse dumpingumarginaali arvutamise kohta. Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et hagejad kasutasid oma kaitseõigusi, ja seda olenemata asjaolust, et nõukogu otsustas lõpuks jätta dumpingumarginaali lõplikult kindlaks tegemata.

101 Eelnevaid kaalutlusi arvestades tuleb esimene väide osas, milles hagejad tuginevad nende kaitseõiguste rikkumisele, põhjendamatusena tagasi lükata.

102 Eespool punktides 82, 95 ja 101 esitatud järeldusi arvestades tuleb esimene ja kolmas väide tervikuna tagasi lükata.

Teine väide, mis käsitleb ekspordihinna arvutamist

103 Hagejad väidavad sisuliselt, et institutsioonid on teinud ilmse hindamisvea, leides ühelt poolt, et kohtupraktikat arvestades ei moodusta hagejad RFAI-ga ühte ja sama majandusüksust ning teiselt poolt, et seetõttu tuleb vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 9 kohandada ekspordihindu vastavalt müügi-, haldus ja muudele üldkuludele ning RFAI kasumile.

104 Nõukogu ja Euroalliages vaidlevad hagejate argumentidele vastu.

105 Kuna nähtuvalt eespool tuvastatust jätsid institutsioonid õigustatult dumpingumarginaali täpselt kindlaks tegemata, siis tuleb tõdeda, et teine väide tundub olevat ainetu. Sisuliselt on teine väide tuletatud õigusvastasusest ekspordihindade arvutamisel dumpingumarginaali kindlakstegemise käigus.

106 Järelikult tuleb teine väide ainetuse tõttu tagasi lükata.

107 Eespool punktides 102 ja 106 esitatud järeldusi arvestades tuleb hagi tervikuna tagasi lükata.

Kohtukulud

108 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hagejate kahjuks, jäetakse kohtukulud vastavalt nõukogu nõuetele hagejate kanda.

109 Lisaks kannavad menetlusse astunud institutsioonid kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel ise oma kohtukulud. Seetõttu kannab komisjon, kes astus menetlusse nõukogu nõuete toetuseks, ise oma kohtukulud.

110 Viimaseks, kodukorra artikli 87 lõike 4 kolmanda lõigu alusel kannab Euroalliages oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**
2. **Jätta Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.**
3. **Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**
4. **Jätta Euroalliages'i kohtukulud tema enda kanda.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 28. aprillil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Õiguslik raamistik	2
Vaidluse taust	2
Menetlus ja poolte nõuded	4
Õiguslik käsitus	5
Algmääruse artikli 11 lõike 3 ja algmääruse artikli 11 lõike 9 koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 12 rikkumisest ning kaitseõiguste rikkumisest tulenevad esimene ja kolmas väide koos käsitletuina	6
Algmääruse artikli 11 lõike 3 rikkumine	6
– Esimese väite raames esitatud esimene väiteosa, mille kohaselt on institutsioonid rikkunud õigusnormi seoses neile algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel antud kaalutusõiguse ulatusega	6
– Kolmanda väite raames esitatud teine väiteosa, mille kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga, kuivõrd institutsioonid tuvastasid seoses dumpingumarginaaliga, et asjaolude muutus ei ole püsiv	10
Algmääruse artikli 11 lõike 9 koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 12 rikkumine	12
Kaitseõiguste rikkumine	14
Teine väide, mis käsitleb ekspordihinna arvutamist	15
Kohtukulud	15